

फलोत्पादन

गुरुवार, २५ फेब्रुवारी २०२१

सकाळ ॲग्रोवन

रिकटपूर्वीची बाग. रिकटपूर्वी या बागेतील पानगळ करून घेणे आवश्यक आहे.

रिकटनंतर बागेमध्ये निघालेली एकसारखी फूट.

द्राक्ष सल्ला

डॉ. आर. जी. सोमकुंवर

आँगस्ट - सर्वेस्वरमध्ये कलम केलेल्या बागेत पूर्णपणे वाढ झालेली नसेल, काही ठिकाणी काडीची वाढ होणे शक्य नाही. तर काही कलम काडीवर पावसाळी वातावरणात झालेल्या रोग प्रादुर्भावामुळे पानगळ होऊन वाढ खुंटलेली असेल. याच तुलनेत काही बागांमध्ये कलम काडीची वाढ चांगल्या वातावरणामुळे पूर्ण झालेली असेल व ओलांडेही तयार झालेले असतील. या वेलीवर ओलांडे तयार झालेले आहेत, त्या वेलीवर मालकाडी तयार झाली नसावी. वाढ खुंटलेल्या परिस्थितीत आता पुढे वाढ होण्याची शक्यता कमी असेल, अशा सर्व बाबींचा विचार करता कलम केलेल्या बागेत रिकट घेणे आवश्यक होते.

रिकट घेण्याचा मुख्य उद्देश म्हणजे बागेत प्रत्येक वेल एकसारखी वाढावी. प्रत्येक वेलीचे खोड, औलांडा तयार होऊन एकसारख्या मालकाड्या तयार व्हाऱ्यात. त्यासाठी फळछाटणीच्या माध्यमातून उत्तम उत्पादन मिळवण्याचा उद्देश असते.

द्राक्ष बागेत रिकटची पूर्वतयारी

रिकटचा कालावधी

द्राक्ष बागेतील किमान तापमान १५ अंश सेल्सिसअसेपेक्षा अधिक होण्यास सुरुवात झाली आहे. अशा परिस्थितीत रिकट घेणे फायद्याचे रठते. कारण या तापमानाच्या पुढे वेलीच्या शरीरशास्त्रीय हालचालीचा वेग वाढतो. याचाच अर्थ रिकट घेतल्यानंतर नवीन निघणाऱ्या फुटीची वाढ जोमात होते. व्याच ठिकाणी तापमान १५ अंशांपुढे वाढावला सुरुवात होते आणि पुढी काही दिवसांत थंडी जाणवू लागते. अशा वेळी रिकट घेतल्यास डोळे फुरण्यास विरुद्ध लागू शकतो. तेव्हा रिकटची फर घाई न करता जोपर्यंत वातावरणातील तापमानात वाढ झाल्यानंतरच रिकट घ्यावा.

रिकटपूर्व तयारी

रिकट घेतल्यानंतर नवीन निघणाऱ्या फुटीची वाढ जोमात होण्यासाठी खत व्यवस्थापन महत्वाचे असते. जवळपास एक वर्षपूर्वी लागवड केलेल्या खुंटे रोपांची मुळे व्यवस्थित रूजून वाढलेली नसल्यांने रिकटचा पंधरा दिवस आधी दोन वेलीच्या मध्ये बुंद्यापासून ८ ते ९ इंच जागा सोडून दोन फूट रुद व अर्डीच ते तीन इंच खोल अशी चारी व्यावी. या चारीमध्ये साधारणपणे दोन घमेली कुऱ्याते शेणुवत, सिंगल सुपर फॉल्फेट २०० ग्रॅम प्रति वेल, डीएपी ५० किलो प्रति एकर, मॅमेशिअम सल्फेट २० किलो प्रति १५ किलो प्रति एकर, मॅंकिंग सल्फेट ५ किलो प्रति एकर प्रमाणे शेणुवतात मिसळून चारीचा द्यावे. त्यावरून मातीचा हलकासा थर टाकून बोद तयार होईल, असे व्यवस्थापन करावे. असे केल्याने त्या बोदामध्ये तयार होण्याचा मुक्तांसाठी पोषक वातावरण तयार होईल. हवा खेळती राहिल्यामुळे मुळांचा विकास चांगला होऊन पांढऱ्या मुळी तयार होतील.

पानगळ करणे

आपण रिकट घेण्यापूर्वी पानगळ करून घेणे

आवश्यक समजावे, रिकट घेण्याच्या ठिकाणी खाली व वर तीन ते चार डोळे उघडे राहिल्यास रिकट नंतर नवीन फूट निघण्यास मदत होईल. यासाठी रिकटच्या ८ ते १० दिवस आधी बागेत पाणी बंद करावे. पानगळ करून घ्यावी. ही पानगळ हाताने किंवा रसायनांच्या वापारनेही करून घेता येईल. ज्या ठिकाणी रिकट घ्यावाचा आहे, त्यापूढील फूट खाली वाकवून (वेंडिंग) घेतल्यास सुद्धा नवीन फुटीसाठी चांगले परिणाम दिसून घेतात. याचा मुख्य उद्देश म्हणजे पानगळ झाल्यामुळे किंवा फुटी वाकवल्यामुळे पानातील अन्त्रद्रव्ये हल्क्यावू देतात घेते व देताच्या माध्यमातून डोळ्यात जमा होते. यासुळे रिकट वेळी डोळा फुलालेला दिसतो. हे जमा झालेले अन्त्रद्रव्य नवीन निघणाऱ्या फुटीच्या वाढीकरिता कामास घेते.

प्रत्यक्ष रिकट घेताना...

ज्या बागेत जास्तीत जास्त (८० टक्क्यांपुढे) खोड तयार झालेले आहेत, अशा ठिकाणी १२ ते १४ मि.मी. जाड असलेल्या खोडावर रिकट घेता येईल. इतर परिस्थितीत खोडाची जाडी कमी अधिक असेल किंवा वाढ कलमजोडाच्या जवळच खुंटलेली असेल अशा ठिकाणी कलमजोडाच्या वर चार ते पाच डोळे राखून सरसकट रिकट घेता येईल. या दोन परिस्थिती व्यतिरिक्त काही बाबींमध्ये खोड व ओलांडा तयार झालेला आहे, अशा ठिकाणी ओलांडा सुरू होतो, त्या ठिकाणी रिकट घेता येईल. म्हणजे खोडामध्ये तयार झालेल्या अन्त्रद्रव्यांचा वापर करून घेता येईल.

हायझोजन सायनामाइडचा वापर

रिकट घेतल्यानंतर बागेत दुसऱ्या दिवशी हायझोजन सायनामाइडचे पेस्टिंग करून घेणे महत्वाचे असते. बागेत उपलब्ध तापमान व रिकट घेतलेल्या काडीची जाडी यावर हायझोजन सायनामाइडची मात्रा ठरवावी. साधारणपणे ३० ते ३५ कमाल तापमान असलेल्या बागेत ४० मि.लि. हायझोजन सायनामाइड प्रति लिटर पुरेसे होईल. या

रिकटनंतर कीडी व रोग व्यवस्थापन

रिकटनंतर सहाय्या ते सातव्या दिवशी डोळे फुगलेले दिसून घेतील. या वेळी तापमानही तितक्याच प्रमाणात वाढत असल्याचे अनुभवास येईल. अशा परिस्थितीत उडडा किंडीच्या प्रादुर्भाव वाढण्याची शक्यता असते. ही कीडी डोळे पोखरते. यासुळे फूट निघणे कठीण होते. या वेळी आपण बागेमध्ये पाण्याचे प्रमाण वाढवलेले असते. परिणाम ही कीडी अधिक कार्यक्षम होते. तेव्हा या परिस्थितीत कीडी नियंत्रण प्रभावीपणे करणे आवश्यक असते.

त्यासाठी फवारणी प्रति लिटर पाणी इमिडाक्लोप्रोड (१७.६ एसएल) ०.४ मि.लि. किंवा लॅम्बडा सायर्हेलोप्रीन (४.१ सीएस) ०.५ मि.लि.

ही फवारणी शक्यतो संध्याकाळी करावी. थोडासा अंधार पडू लागल्यानंतर ही कीडी जास्त कार्यरत असते.

उडडा किंडीचा प्रादुर्भाव.

द्राक्ष तापांत तीन ते चार ग्रॅम सल्फर मिसळून काडीवरील भुरीच्या बीजांची नाश करणे शक्य होईल. ज्या बागेत जाड काडी आहे, अशा मोजक्या काडीवर पुन्हा एकदा पेस्टिंग करावे फायद्याचे ठेवल.

- डॉ. आर. जी. सोमकुंवर, १४२२०३२९८८ (राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र, मांजरी, जि. पुणे)

● मधमाशी, मित्रकीटकांना हानिकारक कीडनाशकांचा वापर टाकावा. ● पीक फुलोरा अवस्था लक्षात घेऊन कीडनाशकांचा समंजस वापर करावा.

रिकट नंतर निघालेली फूट.

● कीडनाशकांच्या शिफारशी लेबल क्लेमप्राप्त किंवा जॅर्एट ऑग्रेस्कोप्राप्त आहेत. ● फवारणीचे प्रमाण हाय व्हॉल्यूम फवारणी पांपासाठीचे आहे. ● खरेदीवेळी पक्के बिल घेणे शक्य नाही. ● बैन किंवा 'रेस्ट्रिक्टर्ड' आहे का पाहावे. ● लेबल क्लेम वाचावेत. ● पुरेशा ज्ञानाशिवाय रसायने एकमेकात मिसळून नयेत. ● सायनामाइडची गट तपासावा. ● पीएचआय, एमआरएल तपासावेत. ● पेरणी वा लागवडीपूर्वी संबंधित बियाणांवर कोणती वीजप्रक्रिया केलेली आहे, हे तपासनुच पुढील बीजप्रक्रिया करावा.